

[Ministeren for skatter og afgifter]

tiativer her i salen igen og igen bidrager til at udarbejde lovregler, som giver anledning til klagesager.

Jeg vil godt tage nogle enkelte ting op af det, hr. Anders Poulsen sagde. Det må være undtagelsen, siger hr. Anders Poulsen, at sagerne kommer for domstolene. Ja men det er sandelig også undtagelsen. Se på tallene, hr. Anders Poulsen, det er også undtagelsen.

Vil ministeren forsvare den politiske bedømmelse i sager vedrørende bylandmændene, spørger hr. Anders Poulsen. Netop i disse sager kunne der rejses berettiget juridisk tvivl. Det er ikke en politisk bedømmelse. Den politiske bedømmelse, hr. Anders Poulsen, er den, hr. Anders Poulsen anlægger i dag. Fordi hr. Anders Poulsen godt kan lide, at der er mulighed for at drive landbrug på den måde og alligevel få fradrag for underskud. Det er en politisk betragtning. Men det er ikke det, det drejer sig om. Her drejer det sig om, hvorvidt der med rette kunne rejses juridisk tvivl, og det kunne der. Den tvivl har domstolene nu afgjort, den har højesteret afgjort. Der er ikke juridisk tvivl længere. De har bestemt, hvordan den lovregel skal fortolkes.

Men en lang række af de sager, som hr. Anders Poulsen benytter i sin begrundelse, er netop sager, hvor også højesteret har været uenig, hvor der er afgivet dissens. Det understreger netop, at det er sager, hvor der har været berettiget juridisk tvivl. Det understreger vel også, at det ikke var helt urimeligt og i strid med gældende retsgrundsætninger, at de bliver afprøvet ved domstolene.

Så sagde hr. Anders Poulsen til min store overraskelse, at der sandelig også var eksempler på efter skattestyrelsesloven, at klagerens adgang var blevet forringet. Det synes jeg faktisk hr. Anders Poulsen skylder mig nogle eksempler på. Det er en meget overraskende betragtning.

Dernæst siger hr. Anders Poulsen – hr. Arne Bjerregaard var også lidt inde på det – at det er for tidligt at drage en slutning om virkningen af den nye skattestyrelseslov, at vi i dag ikke kan vide, om det fald, der har været i klagesagerne, er et endeligt fald. Vi kan ikke sige præcis, hvor det vil stabilisere sig, men jeg tror nok, at det er en almindelig antagelse blandt alle kyndige på dette område, at de tal, vi bliver præsenteret for i dag, nok er dem, vi må forvente vil komme til at gæl-

de i perioden fremover. På den anden side er der nok ingen tvivl om, at en række af de sager, der vil komme for landsskatteretten, vil være meget tunge sager, og det kan så få nogle konsekvenser på andre områder.

Jeg vil i øvrigt kun sige om de 20 pct., der bliver indbragt for domstolene, som hr. Anders Poulsen efterlyste, at jeg spurgte hr. Anders Poulsen, men fik ikke svar på, hvor han havde sine tal fra. Han spurgte blot mig, hvor jeg har mine tal fra. Jeg har dem også fra statistikken. Den allersidste statistik, jeg har, siger, at i 38 afgjorte sager inden for de sidste 5 måneder har skatteyderne fået medhold i 8 tilfælde. Det er vel rundt regnet de 20 pct. Men i øvrigt vil jeg sige, at disse tal måske ikke er så interessante, for jeg vil gentage, hvad jeg har forsøgt at præcisere, at det jo vedrører sager, der ligger fra tiden før den nye skattestyrelseslov. Derfor bliver det mere interessant at se, hvordan udviklingen vil blive, når sager, der ligger inden for gælden- de lovgivning, begynder at komme frem til domstolene.

Endelig sagde hr. Anders Poulsen, at det jo drejer sig om at sikre den enkeltes ret og værdighed. Hvis hr. Anders Poulsen lige et øjeblik vil koncentrere sig om, hvad jeg siger, så vil jeg sige, at når man formulerer sig sådan, som hr. Anders Poulsen gjorde, mener jeg faktisk ikke, man kan være det bekendt. For det er, ligesom hr. Anders Poulsen lægger op til, at skattemyndighederne, forvaltningerne i almindelighed, behandler skatteyderen som – jeg tror, det var hr. Arne Bjerregaard, der brugte udtrykket – jæger. Der er en anden, som har sagt, at det er nærmest som et commandoraid mod skatteborgeren. Jeg synes, det er helt urimeligt at komme med den slags udtalelser. Selvfølgelig bliver skatteborgeren som altovervejende hovedregel behandlet i overensstemmelse med god administrativ praksis. Jeg har sagt, at der selvfølgelig er eksempler på andet. Det er uheldigt, og det må påtales, for det må ændres, men det er aldeles urimeligt, hvis man fra et ansvarligt partis side vil give indtryk af, at landets skatteforvaltninger og de folkevalgte organer, ligningskommissioner, skatteråd, landsskatteret osv. ikke som altovervejende hovedregel behandler borgerne efter god administrativ praksis.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at lovgivningen ikke var tidssvarende, og efterlyste klar-